

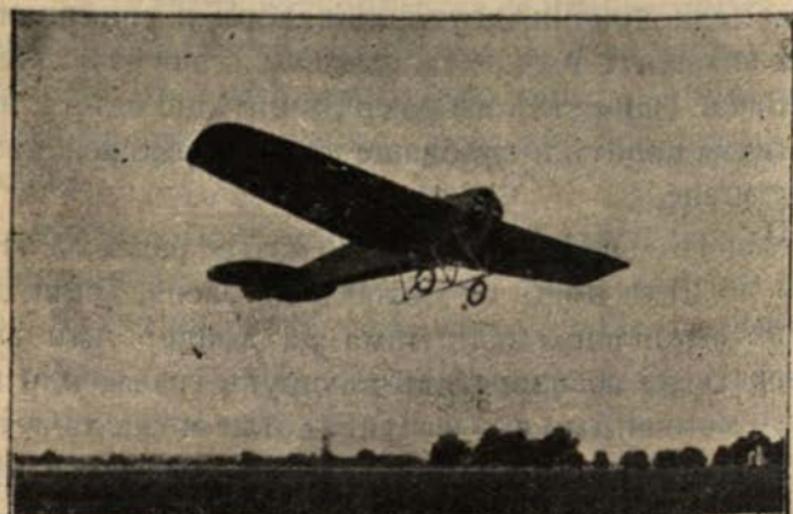
Да се покажа по-добрѣ, азъ почвамъ, сѫщо като орелъ, да се вия надъ народа и най-сетнѣ ще стрѣлна надъ двороветѣ и кѫщитѣ на Лептона и Фостера.

А, чудо! чудо!

Но защо се бави машината? Защо още не пристига? Едно момче иде отъ фабриката.

— „Разпродадени“, каза то и се връцна.

— Какъ „разпродадени“! викамъ азъ съ сѣ гърло подирѣ му. Но момчето изчезна.

Фиг. 1. Бетсъ си въобразява, какъ ще лети.

Страшно отчаяние ме обхвана. Най-сетнѣ не се сдържахъ. Тръгнахъ самъ по фабрикитѣ. На всѣ кждѣ сѣ една и сѫща дума. „Не останаха“, „разпродадени“. Идѣше ми да полудѣя.

— Слушай, момче, каза единъ търговецъ. Можемъ да ти направимъ летяща машина, ала не по рано отъ априль.

— Не сте само вие, отговарямъ азъ. И тръгвамъ отъ фабрика на фабрика, доклѣ най-сетнѣ при